

Sygn. akt VI GC 367/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

Protokolant: Małgorzata Florek

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: M. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...)

przeciwko: J. T. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą C. (...) J. T.

o zobowiązanie i zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda M. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) na rzecz pozwanej J. T. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą C. (...) J. T. kwotę 737 zł (słownie: siedemset trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,
3. zarządza zwrot powodowi M. B. kwoty 538 złotych (słownie: pięćset trzydzieści osiem złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki.

Sygn.akt VI GC 367/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23 grudnia 2015r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód M. B. wniósł o zobowiązanie pozwanej do zaprzestania produkcji i wprowadzania do obrotu chwytów wspinaczkowych skopiowanych z chwytów wspinaczkowych produkowanych przez powoda, oznaczonych symbolami i kolejnymi numerami porządkowymi od S-01 do S-06, od M-01 do M-11, od L-01 do L-12, od XL-01 do XL-15, wskazanych w „zestawieniu chwytów wspinaczkowych” przedstawionym przez powoda; zobowiązanie pozwanej do usunięcia wszelkich aukcji internetowych z konta „(...)”; zwrotu przez pozwaną na jej koszt, a na rzecz powoda wszelkich form (matryc)chwytów wspinaczkowych skopiowanych z matryc chwytów wspinaczkowych powoda oraz wszelkich gotowych produktów (chwytów wspinaczkowych) wykonanych z takich matryc; zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 10 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa, tytułem wydania części bezpodstawnie uzyskanych korzyści z wprowadzenia na rynek chwytów wspinaczkowych stanowiących kopię chwytów wspinaczkowych produkowanych przez powoda oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powyższego powód podał, iż od lipca 2010r. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej produkuje chwytów wspinaczkowe o szczególnych cechach odróżniających je od innych chwytów kształtem, fakturą oraz wadą w otworach i kształcie ogólnym, wynikającym z procesu produkcji. W ofercie powoda znajduje się m.in. 6 rodzajów chwytów w rozmiarze S, 11 rodzajów chwytów wspinaczkowych w rozmiarze M, 12 rodzajów chwytów wspinaczkowych w rozmiarze L oraz 15 rodzajów chwytów wspinaczkowych w rozmiarze XL. We wrześniu 2010r. powód wprowadził się do wsi C. koło N., tam poznał K. T. (1) - syna pozwanej, który mieszkał w sąsiedztwie. K. T. (1) był uznawany za przyjaciela rodziny, pomagał przy produkcji chwytów przez powoda, miał dostęp do matryc powoda; wykorzystał jego zaufanie i skopiował matryce, po czym rozpoczęto produkcję chwytów wg wzorów powoda, nie informując powoda o powyższym. Pierwotnie produkcję i sprzedaż chwytów prowadził K. T. (1). Dnia 14.11.2013 r. powstało konto „climbingholds”, przez które również oferowano sprzedaż spornych chwytów, którego posiadaczem okazała się pozwana J. T. - matka K. T. (1), która z dniem 6.11.2013 roku rozpoczęła działalność gospodarczą. Chwyty wspinaczkowe sprzedawane przez pozwaną stanowią wierną kopię chwytów wspinaczkowych produkowanych przez powoda, wykonywane są na matrycach (formach) skopiowanych uprzednio przez K. T. (1), obecnie chwytów są wytwarzane przez K. T. (1), a jedynie sprzedawane przez J. T.. Pismem z dnia 26.03.2014 r. pozwana została wezwana przez powoda do zaprzestania produkcji i sprzedaży chwytów wspinaczkowych skopiowanych z chwytów autorstwa i produkcji powoda. W odpowiedzi pełnomocnik pozwanej zaprzeczył przedstawionym faktom stwierdzając, że zarzut powoda jest bezpodstawny.

Jak wskazał powód, działania strony pozwanej stanowią naruszenie art. 3 ust. 1, 13 ust. 1 i art.11 ustawy z dnia 16.04.1993 roku o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (t.j. Dz.U. 2003, Nr 153. poz. 1503). Sprzedawanie wyrobów skopiowanych wprost i w całości z wyrobów opracowanych i wytwarzanych przez powoda wypełnia znamiona naśladowania gotowego produktu polegające na tym, że za pomocą technicznych środków reprodukcji jest kopiowana zewnętrzna postać produktu, co może wprowadzić klientów w błąd co do tożsamości producenta lub produktu. Działania pozwanej można również rozpatrywać w kategoriach czynu nieuczciwej konkurencji z art. 11 ust. 1 powołanej wyżej ustawy. Pozwana sama wykorzystuje tajemnicę przedsiębiorstwa powoda, którą stanowią opracowane przez niego i udoskonalone formy, kształty i struktura chwytów wspinaczkowych, pozostając w pełnej świadomości dokonywanych działań. Jednocześnie nabyła je od syna K. T. (1), który nie miał zgody powoda na rozpowszechnianie czy wykorzystywanie tych informacji - jest zatem osobą nieuprawnioną w rozumieniu ustawy. Zasadny jest również wniosek o zasądzenie na rzecz powoda kwoty 10 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa, tytułem wydania części bezpodstawnie uzyskanych korzyści z wprowadzenia na rynek chwytów wspinaczkowych stanowiących kopię chwytów wspinaczkowych produkowanych przez powoda. Korzyścią bezpodstawnie uzyskaną jest przychód uzyskany przez pozwaną na skutek sprzedaży skopiowanych chwytów wspinaczkowych. Analiza transakcji sprzedaży zawartych za pośrednictwem serwisu (...) wykazuje, że w okresie od grudnia 2013 r. do 7 września 2014 r. z konta „climbingholds” zrealizowano sprzedaż chwytów wspinaczkowych na łączną kwotę 51 304 zł. Na wypadek uznania przez Sąd, iż nie zostały spełnione przesłanki do żądania wydania części bezpodstawnie uzyskanych korzyści, powód wniósł o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kwoty w wysokości 10.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, tytułem rekompensaty części szkody poniesionej przez powoda skoro na skutek działalności pozwanej, powód doznał wymiernych szkód majątkowych, w szczególności w postaci utraty dotychczasowych oraz potencjalnych klientów zainteresowanych zakupem chwytów wspinaczkowych tj. utraty dochodu. Jedynym przedmiotem działalności gospodarczej powoda jest produkcja i sprzedaż chwytów wspinaczkowych— analiza przychodów z działalności gospodarczej wskazuje na systematyczny coroczny wzrost sprzedaży, aż do grudnia 2013 r., kiedy to działalność w ramach aukcji internetowych rozpoczęła pozwana.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu dla powyższego pozwana zarzuciła, iż powództwo jest w całości bezzasadne. Ustosunkowując się do określonych przez powoda podstaw naruszenia pozwana wskazała, iż nie naruszyła art. 11 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Aby dana informacja podlegała ochronie na podstawie art. 11 u.z.n.k., musi bowiem spełniać warunki poufności, braku ujawnienia oraz zabezpieczenia informacji, a w okolicznościach niniejszej sprawy powód

nie podjął jakichkolwiek działań zmierzających do ochrony i zachowania w tajemnicy rzeczonych informacji. Z uzasadnienia pozwu wynika, że pozwana miałaby wejść w posiadanie informacji stanowiących rzekomą tajemnicę przedsiębiorstwa powoda, poprzez swojego syna K. T. (1), który przez pewien okres wykonywał dla powoda prace dorywcze w okresie od czerwca 2012r. do maja 2013r, z K. T. (1) powód jednak w czasie tych prac nie zawarł żadnej umowy o poufności, nie poinformował go o konieczności zachowania w tajemnicy informacji, co do kształtu czy też struktury produkowanych przez siebie chwytów wspinaczkowych. Powód nie zawarł też z w/w umowy o zakazie konkurencji, ani nie podjął żadnych działań mających na celu tak fizyczną jak i prawną ochronę poufności informacji dotyczących produkcji. W związku z powyższym nie można w tym przypadku mówić o naruszeniu tajemnicy przedsiębiorstwa powoda, ponieważ takiej tajemnicy - analizując niniejszą sprawę pod kątem przesłanek ustawowych - brak. Powód nie wykazał, aby w czasie swojej działalności podejmował działania zmierzające do ochrony tajemnicy jego przedsiębiorstwa, a tym samym nie może z związku z tym posądzać kogokolwiek o wykorzystanie jego rzekomo specjalistycznej wiedzy, którą wykorzystywał do produkcji chwytów wspinaczkowych. Niezależnie od powyższego pozwana zaprzeczyła, aby jej syn K. T. (1) pracując u powoda podejmował jakiegokolwiek działania zmierzające do skopiowania matryc, z których następnie produkowane są chwyt wspinaczkowe. Powód nie przedstawił żadnych dowodów wykazujących, że podjął jakiegokolwiek działania zmierzające do ochrony swoich wyrobów. Kształty i struktura jego chwytów w żaden sposób nie zostały zastrzeżone, z czego wniosek, że stanowią one część tzw. „domeny publicznej”, z której to każdy przedsiębiorca może bez przeszkód korzystać. W taki też sposób, produkcję swoich wyrobów rozpoczęła pozwana, która na aukcji internetowej nabyła chwyt wspinaczkowe, co do których brak było jakichkolwiek informacji, co do zastrzeżenia ich kształtu, struktury, czy też innych właściwości. Wzorując się na przedmiotowych chwytach, które stanowiły część domeny publicznej, rozpoczęła produkcję i sprzedaż własnych chwytów wspinaczkowych.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 13 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji to w ocenie pozwanego powód nie wykazał żadnej ze wskazanych przesłanek tj. niedozwolonego naśladownictwa oraz wprowadzania w błąd. Produkty pozwanego nie stanowią naśladownictwa produktów powoda, jako że stanowią powtórzenie rozwiązań i produktów opartych na wiedzy powszechnie dostępnej, będąc przy tym od wielu lat wytwarzanymi nie tylko przez strony postępowania, ale też przez innych producentów. Sam fakt nadawania przez powoda swoim produktom nieco innego kształtu od identycznych wyrobów istniejących na rynku w żaden sposób nie uzasadnia uznania ich jako towary unikatowe, znacznie różniące się od pozostałych produktów tego typu. Tak produkty stron jak i innych producentów oparte są na tym samym pomysłe, idei estetycznej i charakterystycznych cechach. Powód nie wykazał, aby jego produkty wyróżniały się na tle konkurencji jakimiś specyficznymi cechami, dzięki którym konsumenci mogliby kojarzyć konkretne chwyt z marką powoda. Wyroby powoda stanowią jedną z bardzo wielu odmian tych samych produktów, obecnych na rynku od wielu lat, wytwarzanych za pomocą tych samych technik. Produkty powoda są przeznaczone do spełniania oznaczonych funkcji i skonstruowane w ramach istniejących standardów nie mogły zostać uznane za pierwowzory dla produktów pozwanego.

Niezależnie od powyższego pozwana podkreśliła, że jej produkty wykonywane są z innych komponentów niż produkty powoda. Do wykonania produktów używa innych składników chemicznych jak również różnych pigmentów nadających produktom dostateczne cechy odróżniające od produktów powoda. Pozwana nigdy nie posługiwała się w obrocie nazwą powoda, jak również nie powoływała się i nie oznaczała własnych produktów oznaczeniem lub nazwą powoda. Pozwana zarzuciła, że gotowy produkt powoda nie był na tyle zindywidualizowany, żeby mógł być przedmiotem walki konkurencyjnej i przedmiotem ochrony z art 13 u.zn.k. Aby tak się stało - klienci musieliby go łączyć z określonym producentem lub szczególnymi cechami. Powód nie wykazał na czym konkretnie miały polegać cechy szczególne każdego ze wskazanych w pozwie produktów w oparciu o które klienci kojarzyliby go wyłącznie z nim. Ponadto powód nie wykazał, aby swoje produkty oznaczał w jakiś szczególny sposób. Pozwana nie kopiuje ani nie wzoruje się na rozwiązaniach jakościowych obecnych w produktach powoda. Wyroby pozwanej są po prostu odrębnym towarem, o zindywidualizowanych cechach. Stąd powód nie wykazał niebezpieczeństwa wprowadzenia przez pozwanego w błąd potencjalnych klientów. Asortyment powoda i pozwanej oznaczony jest jedynie poprzez umieszczanie produktów na ich aukcjach internetowych i oznaczanie swoim logo. Skoro powód nie oznacza swoich produktów w sposób zapewniający ich identyfikację potencjalnemu klientowi, to również pozwana może na aukcjach

internetowych prezentować swoje wyroby pod swoim loginem na portalu (...). pl. Powód w żaden sposób nie wykazał, aby jego produkty charakteryzowały się oryginalnością.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 3 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji to zdaniem pozwanego w przedmiotowej sprawie czyn pozwanej nie jest sprzeczny nie tylko z prawem, ale również z dobrymi obyczajami. Do produkcji swoich chwytów pozwana wykorzystwała wzory stanowiące część domeny publicznej, brak jest podstaw do ustalenia i uznania zachowania po stronie pozwanej zasługującego na krytykę. Pozwana działając w ten samej branży co powód, założyła własną działalność opartą na produkcji podobnego asortymentu. Pozwana w ramach swojej działalności gospodarczej nie wykorzystywała cudzej renomy, czy korzystnej pozycji na rynku bez mozolnego budowania własnej reputacji i ponoszenia nakładów. Od początku działała pod własną firmą, oferowała swoje własne produkty konsumentom, którzy zechcieli je nabyć. Pozwana nie prowadziła więc żadnych działań mających na celu zdyskredytowanie przedsiębiorstwa powoda na rynku. Działalność pozwanej mieści się w zakresie dozwolonej konkurencji rynkowej, w tym konkurencji względem działalności powoda.

W dalszym toku sprawy strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Powód M. B. od lipca 2010r. w ramach prowadzonej działalności pod nazwą B. M. (...) rozpoczął produkcję i wprowadzanie do obrotu handlowego 44 odmian chwytów wspinaczkowych o zróżnicowanych kształtach i kolorach oznaczonych symbolami: S-O1 - S-O6 (6 odmian); M-O1 — M-l 1(11 odmian); L-O1 - L-12 (12 odmian) w; XL-O1 - XL-15 (15 odmian). Każda z odmian tych chwytów wykonywana jest w oddzielnych matrycach form silikonowych. W okresie od czerwca 2012r. do maja 2013r. powodowi w produkcji przedmiotowych chwytów wspinaczkowych pomagał K. T. (1) – syn pozwanej J. T.. Pomiędzy powodem, a K. T. (1) nie było zawartej formalnej umowy, ich współpraca odbywała się w formie dorywczej pomocy. K. T. (1) uczestniczył w całym procesie wytwarzania chwytów, procedura w tym zakresie nie została przez powoda w żaden sposób zabezpieczona, nie określano jej jako tajemnicy przedsiębiorstwa, żaden etap produkcji nie został w ten sposób zakreślony, powód nie podejmował czynności związanych z zabezpieczeniem informacji związanych z technologią, czy procesem produkcji, nie określał ani nie precyzował ew. zakresu tajemnicy przedsiębiorstwa, nie zobowiązywał K. T. (1) do zachowania tajemnicy w tym zakresie, ani też nie sformułował zakazu prowadzenia przez niego działalności w tym zakresie.

Dowód: zeznania śwđ K. T. k- 277/2 – 279 , częściowe śwđ S. B. k- 275/2 – 277, częściowe zeznania śwđ F. B. (1) k- 277 - 277/2 , wypis z CEDIG powoda , zestawienie chwytów wspinaczkowych produkowanych przez powoda k- 3 – 12

W czerwcu 2013r. powód stwierdził, że na Allegro pojawiły się aukcje, których przedmiotem były kopie wykonywanych przez niego chwytów, przy czym początkowo aukcje te wystawione były na koncie „(...)” S. P., a po jego zlikwidowaniu na interwencję powoda, aukcje te pojawiły się w serwisie (...) na koncie „(...)”, po czym w dniu 18.10.2013r. na Allegro pojawiło się kolejne konto pn. „(...)” z tymi samymi aukcjami, a następnie w dniu 14.10.2013r. w serwisie (...) powstało konto pn. (...) należące do pozwanej J. T., na którym oferowano sprzedaż kopii chwytów wspinaczkowych, jakie wprowadzał do obrotu powód, bez jednak oznakowania w sposób stosowany przez powoda (oznakowanie na k- 26 wykonane przez powoda celem odniesienia chwytów pozwanej do chwytów powoda).

Dowód: przykładowe aukcje internetowe z konta (...) (...), (...), z C., identyfikacja użytkownika climbingholds w serwisie (...) k- 13 – 33, częściowe zeznania śwđ S. B. k- 275/2 – 277, częściowe śwđ F. B. (2) k- 277, częściowe zeznania powoda k- 291-294

W związku z tym powód za pośrednictwem K. N. dokonał zakupu w firmie (...) (pozwanej) przedmiotowych chwytów wspinaczkowych stwierdzając, iż chwytów te stanowią kopie chwytów wytwarzanych przez niego.

Dowód : kopia listów przewozowych k- 38 – 40

Działalność pozwanej prowadzona jest w domu w/w przy udziale i pomocy jej rodziny męża, syna K. T. (1) i synowej. Działalność tą rozpoczęła w lecie 2013r. z pomysłu K. T. (1), który przy produkcji chwytów pracował u powoda i stąd wiedział jak się je robi. K. T. (1) zakupił chwytów powoda w internecie. Na ich podstawie pozwana z mężem odlali formę, zrobili karton, osilikonowali go i włożyli chwytów, po zalaniu i wystudzenia uzyskali formę. Sposób produkcji chwytów wygląda następująco : wylanie silikonu z pojemnika handlowego do wiadra i ręczne wymieszanie go za pomocą kija - pręta drewnianego; umieszczenie w wykonanych uprzednio ręcznie pojemnikach tekturowych jednego lub kilku chwytów wspinaczkowych, stanowiących pierwowzory chwytów powoda w odpowiednich odstępach względem siebie; do tak umieszczonych i wypoziomowanych pudełek kartonowych z tymi chwytami wlanie ręcznie z wiadra uprzednio wymieszany w nim silikonu do poziomu górnych powierzchni umieszczonych w nich przedmiotowych chwytów; pozostawienie tak zalanych silikonem pudełek kartonowych wraz z umieszczonymi w nich chwytami na okres około 24 godzin w celu całkowitego zastygnięcia tego silikonu, wyjęcie z pudełek kartonowych ręcznie otrzymanej bryły silikonowej wraz z umieszczonym lub umieszczonymi w niej chwytami wspinaczkowymi, które wyciąga się z nich uzyskując w ten sposób silikonowe matryce, po czym : wsypanie do wiadra i wlanie składników stanowiących tworzywo chwytów wspinaczkowych, zmieszanie ich ze sobą za pomocą mieszadła mechanicznego trzymanego w rękach, natomiast do umieszczonych na wypoziomowanym stole roboczym wykonanych uprzednio matryc form silikonowych wlanie ręcznie z wiadra sporządzonego tworzywa, a po około dwóch godzinach wyciągnięcie się z tych form odlanych chwytów wspinaczkowych, które poddaje się dalszej ręcznej obróbce wykończeniowej polegającej m.in. na usunięciu zbędnych nadlewów i ich oczyszczeniu. Tak wykonane gotowe produkty - chwytów wspinaczkowe zostają spakowane po 10 sztuk, na paczce znajduje się jako nadawca pozwana określona z nazwiska, nazwy firmy i adresu, na poszczególnych sztukach chwytów nie znajduje się oznaczenie pozwanej.

Dowód: zeznania świadków: K. T. (1), G. M. (1), H. T. (1), A. T. (1), k- 277/2- 281, zeznania pozwanej k- 294 – 296, CEDiG pozwanej k- 37, opinia biegłego k- 328- 344.

Wyżej wymienione produkty oferowane są w internecie w kompletach bez oznaczenia (tj. bez nazw typu S-1, M-1 itd). Na stronie internetowej na której pozwana oferuje te chwytów wyraźnie widoczna jest nazwa pozwanej jako producenta. Oznaczenie to określone jest w sposób graficzny z wyraźnym wskazaniem nazwy firmy pozwanej zarówno umieszczonym przy znaku graficznym jak i przy opisie o treści : przedmiotem aukcji zestaw 40 profesjonalnych chwytów wspinaczkowych renomowanej firmy (...) - oznaczenie pozwanej. Oferta nie zawiera żadnego odniesienia lub powiązania z firmą powoda. W okresie od grudnia 2013r. do 7 września 2013r. z konta C. H. zrealizowano sprzedaż chwytów wspinaczkowych na łączną kwotę 51 304 zł.

Również produkty powoda oferowane są w internecie, również z oznaczeniem firmy powoda jako producenta tych chwytów, także w jego przypadku brak oznaczenia producenta na poszczególnych produktach (chwytach).

Dowód: aukcje internetowe z konta pozwanej i powoda k- 51 – 50, k- 69 – 187, k- 189 – 202, k- 222 – 227, 253 – 259,

Powód pismem z dnia 26.03.2014r. wezwał pozwaną m.in. do zaprzestania produkcji i sprzedaży przedmiotowych chwytów wspinaczkowych oraz zwrotu matryc form stanowiących kopie jego form. Pozwany w piśmie z dnia 03.04.2014r. odmówiła zasadności stanowisku powoda. Stanowiska stron zostały podtrzymane w dalszej korespondencji.

Dowód: korespondencja k- 44- 50

Powyższe Sąd ustalił na podstawie wyżej powołanych dowodów z dokumentów i zeznań - w tym ich zakresie , który znajduje odzwierciedlenie w dokonanych ustaleniach faktycznych – ocenionych przez Sąd jako spójne.

Co do faktu, zakresu i przedmiotu działalności gospodarczej stron właściwie nie było sporu. Dla rozstrzygnięcia pozostawały też bez znaczenia zeznania świadków w zakresie powiązań K. T. (1) z prowadzeniem kont „(...)”, „(...)” i „(...)” skoro pozew był skierowany nie przeciwko K. T. (1) , ale J. T.. Tym samym istotę sprawy stanowiła działalność J. T. i ewentualnie udział K. T. (1) w tej działalności. Pozwana J. T. przyznała, iż prowadzona przez nią produkcja chwytów

została zapoczątkowana dzięki wiedzy K. T. (1) nabytej podczas pracy u powoda, wzorując się na zakupionych chwytach od powoda. Jako niewykazane w sposób wystarczający Sąd ocenił stanowisko powoda, iż produkcja pozwanej była prowadzona na formach powoda, uzyskanych przez K. T. podczas jego pracy u powoda. Co do opisu procesu uzyskania form i dalszego sposobu produkcji Sąd dał wiarę zeznaniom świadków K. T., Ł. T., G. M., H. T., A. T. jako spójnym. Jednocześnie Sąd odmówił wiary zeznaniom pozwanej odnośnie oznaczenia każdej sztuki chwytu jej danymi jako głosłownym, niniejsze nie wynikało ani z zeznań świadków, ani z treści innych dowodów. Sąd uznał również, iż zgromadzony materiał w szczególności w postaci zeznań świadków S. B. oraz F. B. (1) nie jest wystarczający dla uznania faktu, ścisłej treści, rodzaju i zakresu zawartej umowy z K. T. (1) co do zachowania tajemnicy przedsiębiorstwa. Zeznania te były w tym zakresie zbyt ogólne i nieprecyzyjne, a ponadto przedstawiały odmienne okoliczności dla niniejszego, w ocenie Sądu zostały złożone na potrzeby tego postępowania. Sąd uznał również, iż zestawienie przychodów powoda (k-180) sporządzone przez pozwanego nie znajdowało odzwierciedlenia w pozostałym materiale dowodowym. Sąd oddalił wnioski powoda o uzupełnienie dowodu z opinii w zakresie jak w tezie sformułowanej na rozprawie w dniu 14 grudnia 2015r. uznając niniejsze za zbędne. W ocenie Sądu opinia biegłego została sporządzona w sposób pełny, pozostając w zakresie uprawnień biegłego. Biegły na rozprawie dodatkowo w sposób szczegółowy odniósł się do zarzutów zgłoszonych przez stronę powodową, wyjaśniając kwestię dokonanej przez niego interpretacji definicji technicznych środków reprodukcji, niniejsze w ocenie Sądu było wystarczające. Strona powodowa wniosła o uzupełnienie postępowania dowodowego wyłącznie w tym zakresie. Nawet gdyby Sąd dopuścił dowód z opinii innego biegłego we wnioskowanym zakresie i ten zajął stanowisko odmienne to ocena interpretacji prawa i tak należałaby do Sądu. I tej interpretacji Sąd dokonał poniżej.

Sąd zważył co następuje:

Powód swoje roszczenie oparł na treści art. 13 i 11 i 3 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

I Analiza przesłanek z art. 13 w/w ustawy

Stosownie do treści art.13 w/w ustawy czynem nieuczciwej konkurencji jest naśladowanie gotowego produktu, polegające na tym, że za pomocą technicznych środków reprodukcji jest kopiowana zewnętrzna postać produktu, jeżeli może wprowadzić klientów w błąd co do tożsamości producenta lub produktów. Nie stanowi natomiast czynu naśladowanie cech funkcjonalnych produktu w szczególności budowy, konstrukcji i formy zapewniającej jego użyteczność. Jeżeli naśladowanie cech funkcjonalnych gotowego produktu wymaga uwzględnienia jego charakterystycznej formy, co może wprowadzać klientów w błąd, co do tożsamości producenta lub produktu, naśladowca jest zobowiązany odpowiednio oznaczyć produkt.

Z powyższego wynika, iż dla spełnienia przesłanek w/w normy prawnej koniecznym jest wykazanie:

- a) istnienia gotowego produktu,
- b) istnienia gotowego produktu, który naśladuje pierwowzór,
- c) naśladowanie gotowego produktu musi polegać na kopiowaniu jego zewnętrznej postaci, a ponadto kopiowanie to musi być dokonywane za pomocą technicznych środków reprodukcji,
- d) w wyniku wytwarzania tak skopiowanego produktu musi istnieć możliwość wprowadzenia w błąd klientów, co do tożsamości producenta lub produktu,
- e) w wyniku powstania skopiowanego produktu nie mogą zaistnieć przesłanki wykluczające czyn nieuczciwej konkurencji, zdefiniowane w ust. 2 art. 13 uзнk - naśladowanie cech funkcjonalnych produktu.

Ad. a

Gotowy produkt to zarówno wyrób finalny jak i jego określone elementy (części zamienne) będące przedmiotem samodzielnego obrotu. Jest to zatem dobro powstałe w wyniku procesu produkcyjnego jego wytwarzania, przy

czym przedmiotem ochrony jest tylko taki gotowy produkt, który został na tyle zindywidualizowany, żeby mógł być przedmiotem walki konkurencyjnej, gdyż klienci muszą go łączyć z określonym producentem lub szczególnymi cechami tego produktu.

Analiza dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy wskazuje, iż przedmiotowe chwytły wspinaczkowe zarówno pozwanej jak i powoda wprowadza się do obrotu handlowego jako gotowe przedmioty - przeznaczone do ich zamocowania na ścianie wspinaczkowej.

Tym samym przesłanka z lit. a została spełniona, chwytły wspinaczkowe zarówno powoda jak i pozwanej spełniają wymóg gotowego produktu.

Ad. b i c

Z porównania przeciwstawionych sobie chwytów wspinaczkowych pozwanej i powoda wynika, że chwytły pozwanej naśladują chwytły powoda. Na niniejsze wskazuje ich wygląd, jak również sposób rozpoczęcia ich produkcji polegający na zakupie produktu powoda, aby następnie przy jego wykorzystaniu wykonać formę do produkcji tych chwytów

Ustawa nie zakazuje naśladownictwa jako takiego lecz jedynie konkretnego sposobu jego dokonywania, a mianowicie tylko za pomocą technicznych środków reprodukcji, przy czym zwrot ten oznacza, iż nie podlega ocenie kopiowanie ręczne gotowego produktu. Techniczny sposób reprodukcji oznacza zatem tyle co powtarzalne - przemysłowe wytwarzanie z wykorzystaniem maszyn, urządzeń itp. środków produkcji. Naśladowanie, czyli kopiowanie zewnętrznej postaci danego chwytu wspinaczkowego to taka imitacja elementów kształtujących zewnętrzną postać gotowego już produktu, której wynikiem jest powstanie innego gotowego produktu identycznego lub bardzo podobnego. Naśladownictwo zakłada decydujący wpływ prototypu, dlatego też stwierdza się je na podstawie występowania podobieństwa, a nie różnic pomiędzy porównywanymi ze sobą produktami.

Z kolei wymóg kopiowania przy użyciu technicznych środków reprodukcji oznacza, że nie odbywa się ono ręcznie, a w wykonanie kopii innego produktu/ pierwowzoru zaangażowane muszą być odpowiednie urządzenia, maszyny i narzędzia.

W realiach niniejszej sprawy kopiowanie zewnętrznej postaci chwytów wspinaczkowych powoda realizowane jest z zastosowaniem procesu technologicznego, polegającego na uprzednim wykonaniu przez niego silikonowych matryc form odlewniczych odręcznie oraz na odlewaniu w tych formach przedmiotowych chwytów wspinaczkowych odręcznie. Stosowany w tym celu przez pozwaną proces technologiczny został opisany w sposób szczegółowy w ustaleniach faktycznych. Z opisanej technologii - sposobu produkcji chwytów wspinaczkowych stosowanego przez pozwaną wynika, że otrzymywanie gotowego produktu w postaci danego chwytu realizowane jest metodą ręczną w skali półprzemysłowej, w związku z czym tak wytworzony gotowy produkt nie jest wytworzony przy użyciu technicznych środków reprodukcji. Stąd brak spełnienia przesłanki art.13 ustawy uznk polegającej na kopiowaniu produktu za pomocą technicznych środków reprodukcji.

Ad d.

Art. 13 oparty jest na wąskim ujęciu czynu nieuczciwej konkurencji to jest co do zasady dopuszczającym naśladownictwo i za tym stanowiskiem przemawiają poważne argumenty. Po pierwsze zbyt daleko posunięty zakaz naśladownictwa, nie uzależniając sankcji od wprowadzenia w błąd klienta zacierałby granicę między wytworami chronionymi przez prawo własności intelektualnej, a informacjami i wytworami które należą do tzw. domeny publicznej, co do których każdemu powinna przysługiwać wolność kopiowania lub swobodnego korzystania z cudzych rozwiązań. Po drugie, wyraźne uznanie wolności naśladownictwa, poza obszarem praw własności intelektualnej i kopiowaniem mogącym wywołać konfuzję, przyczynia się do wzmocnienia konkurencji cenowej, przynosi istotne korzyści konsumentom. Po trzecie bezwzględny zakaz naśladownictwa cudzych form przemysłowych i wzorów prowadziłby do powstania nieograniczonego żadnym terminem monopolu eksploatacji rozwiązań które nie posiadają zdolności patentowej lub ochronnej wymaganej od patentowanych wynalazków oraz chronionych prawami

wyłącznymi wzorów użytkowych i przemysłowych. Po czwarte respektowanie prawa wolności naśladownictwa gotowych wyrobów, które nie są chronione prawami wyłącznymi ułatwia wchodzenie na rynek przedsiębiorstw i rozwija konkurencję.

W świetle powyższego stwierdzić należy, iż konieczną przesłanką dla uznania czy dany czyn stanowi czyn nieuczciwej konkurencji jest tzw. konfuzja, czyli możliwość wprowadzenia klienta w błąd co do tożsamości producenta lub produktu.

W ocenie Sądu ryzyko konfuzji należy badać konkretnie w realiach danej sprawy, biorąc pod uwagę sposób oferowania produktu do sprzedaży, okoliczność w jakiej klient podejmuje decyzję o kupnie towaru, z jakimi danymi w tym momencie się styka, jakimi danymi dysponuje i czy te dane są wystarczające dla stwierdzenia kto jest producentem kupowanego produktu. Brak dla dokonywanej oceny ścisłych reguł, a także wymogów, na przykład w postaci oznaczenia producenta na opakowaniu towaru oraz trwałego umieszczenia znaku towarowego bezpośrednio na produkcie wprowadzonym do obrotu. Niewątpliwie niniejsze wyłącza możliwość wywołania błędu zarówno co do tożsamości produktu jaki producenta, ale brak podstaw do przyjęcia, iż są to konieczne i sztywne wymogi dla stwierdzenia braku ryzyka konfuzji.

Jak wskazano w ustaleniach faktycznych w niniejszej sprawie produkty zarówno powoda jak i pozwanej oferowane są w internecie i klient podejmujący decyzję o ich zakupie korzysta jedynie z danych dostępnych tą drogą. Istotnym jest więc dla oceny ryzyka konfuzji, przesądzenie czy właśnie w tym momencie - to jest zapoznawania się ze stroną internetową i podejmowania decyzji o zakupie danego przedmiotu - klient ma możliwość stwierdzenia, iż kupowane przez niego przedmioty (chwyty) są produkowane przez pozwaną a nie przez powoda. Dla niniejszego pozostaje bez znaczenia czy poszczególne produkty przesłane mu już po zakupie będą z nalepką producenta. On bowiem w momencie kiedy dany produkt jest do niego przesyłany już podjął decyzję o zamówieniu towaru i w ocenie Sądu ma świadomość kto jest producentem zakupionego produktu. Wie to bowiem na podstawie danych zawartych na stronie internetowej w sposób wyraźny i jednoznaczny, a tym samym, wykluczającym konfuzję co do producenta. Brak podstaw dla wymagania od pozwanej, aby każdy chwyt opatrywała osobną nalepką, niniejsze nie jest praktykowane, również przez samego powoda. Nie można zatem co do wymogu oznaczenia produktu stosować odmiennych kryteriów w stosunku do powoda jaki pozwanej, nie ma zresztą takiej potrzeby skoro oznaczenie na stronie internetowej jest wystarczające. Oferowane produkty nie są bowiem oferowane w sklepie na półce na przykład leżąc obok siebie. Rodzaj oceny ryzyka konfuzji winien być bowiem dostosowany do sposobu oferowania produktu, a skoro w momencie podejmowania decyzji o zakupie towaru klient ma świadomość producenta i niniejsze jest wyraźnie oznaczone a następnie to samo oznaczenie znajduje się jako oznaczenie nadawcy na paczce, która do niego przychodzi z chwytami to brak miejsca na konfuzję. Trzeba zresztą dodać iż istotny w tym zakresie jest krąg odbiorców, taki bowiem rodzaj produktu jak chwyty, jest używany przez osoby zajmujące się wspinaczką i nie jest rodzajem produktu powszechnie stosowanego i używanego (nie jest to masło lub mleku kupowane w sklepie spożywczym), co podwyższa kryteria dla przyjęcia ryzyka konfuzji. Reasumując w realiach niniejszej sprawie brak ryzyka konfuzji.

ad. e)

Art. 13 ust.2 pwp wskazuje na elementy, których naśladownictwo nie stanowi czynu nieuczciwej konkurencji tj. na cechy funkcjonalne gotowego produktu (budowa, konstrukcja, forma zapewniająca jego użyteczność). W przypadku chwytów wspinaczkowych w rachubę wchodzi otwory montażowe z tulejkami metalowymi służącymi do montowania tych chwytów do ściany wspinaczkowej oraz chropowata faktura powierzchni zewnętrznej i usytuowanie otworów montażowych zapewniające należyłą wytrzymałość mechaniczną danego chwytu. Tym samym naśladownictwo pozwanej stanowi naśladowanie cech funkcjonalnych produktu.

II Analiza przesłanek z art. 11 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Stosownie do treści art. 11 wyżej wymienionej ustawy czynem nieuczciwej konkurencji jest przekazanie, ujawnienie, wykorzystanie cudzych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa albo ich nabycie od osoby nieuprawnionej jeżeli zagraża lub narusza interes przedsiębiorcy (ust.1). Przepis ust. 1 stosuje się również te osoby,

która świadczyła pracę na podstawie stosunku pracy lub innego stosunku prawnego przez okres trzech lat od jego ustania, chyba, że umowa stanowi inaczej albo ustał stan tajemnicy (ust.2). Przepisu ust. 1 nie stosuje się wobec tego kto od nieuprawnionego nabył w dobrej wierze, na podstawie odpłatnej czynności prawnej informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa. Sąd może zobowiązać nabywcę do zapłaty stosownego wynagrodzenia za korzystanie z nich, nie dłużej jednak niż do ustania stanu tajemnicy (ust.3). Przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności.

Z przytoczonego wyżej przepisu wynika jednoznacznie, że jedną z głównych przesłanek postawienia roszczenia o naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa (informacji poufnych) jest podjęcie przez uprawnionego (powoda) niezbędnych działań w celu zachowania poufności. Mając na uwadze fakt, że głównymi „depozytariuszami” tajemnic przedsiębiorstwa są jego pracownicy, a ponadto istnieje potrzeba zachowania równowagi między interesami pracodawców i pracowników, w tym zakresie na pracodawcy spoczywa ciężar dowodu, iż podjął on niezbędne kroki w celu określenia granic obowiązku zachowania tajemnicy przez pracowników. Pracodawca zatem powinien zarówno poinformować pracownika, jakie informacje należy traktować jako poufne, jak i jakie należy podjąć odpowiednie działania organizacyjne w celu utrzymania ich w tajemnicy przed nieuprawnionymi osobami (vide : ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji - komentarz pod red. Prof. Janusza Szwai, Wyd. CH BECK, W-wa 2000 s. 316-320).

K. T. (1) zatrudniony był u powoda dorywczo. W toku procesu produkcji powód nie stosował działań polegających na podjęciu działań mających na celu zachowanie poufności. K. T. (1) miał dostęp do procesu produkcji . Z zachowania powoda , podejmowanych przez niego konkretnych czynności, a także sposobu organizacji produkcji bądź pracy w samej firmie nie wynikało, iż któryś z jego etapów traktowany jest przez powoda jako zakres objęty tajemnicą. Jednocześnie z analizy materiału dowodowego nie wynika, aby powód jako były pracodawca dorywczo zatrudnionego w/w świadka K. T. (1) podjął jakichkolwiek działania informujące go jakie informacje stanowią tajemnicę jego przedsiębiorstwa, pod rygorem wyciągnięcia konsekwencji, jakie z mocy prawa z tego tytułu mu przysługują. Zeznania powoda w tym zakresie co do faktu , iż informował K. T., iż nie wolno mu udzielać informacji, co do sposobu produkcji osobom trzecim, poparte zeznaniami jego żony i teścia, w ocenie Sądu są zbyt ogólne, różnią się co do podanych okoliczności, a ponadto jako zaprzeczone przez K. T. niewystarczające. Sąd podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 3.10.2000r. (sygn. akt. I CKN 304/00 (OSNC nr 4/2001, poz. 59), zgodnie z którym wykorzystanie przez pracownika we własnej działalności gospodarczej informacji, co do których przedsiębiorca (pracodawca) nie podjął niezbędnych działań w celu zabezpieczenia ich poufności, należy traktować jako wykorzystanie powszechnej wiedzy, do której przedsiębiorca nie ma żadnych ustawowych uprawnień. Nie każda bowiem informacja (wiadomość) technologiczna i handlowa mieści się w pojęciu „tajemnicy przedsiębiorstwa”. Istnieje różnica między wiadomościami odpowiadającymi „tajemnicy przedsiębiorstwa”, a informacjami wchodzącymi w skład powszechnej, aczkolwiek specjalistycznej wiedzy zdobytej przez pracownika w wyniku własnej działalności zawodowej podczas zatrudnienia. Tajemnica przedsiębiorstwa jest chroniona z mocy ustawy natomiast wiedza, doświadczenie i umiejętności zdobyte przez pracownika podczas zatrudnienia nie korzystają z ustawowej ochrony na rzecz przedsiębiorstwa, a takie właśnie w ocenie Sądu zostały przez K. T. (1) wykorzystane.

Wskazać również należy, iż jak wynika z ustaleń faktycznych w sprawie nie została naruszona tajemnica przedsiębiorstwa, skoro pozwana wprawdzie przy pomocy syna K. T. (1) rozpoczęła swoją działalność produkcję chwytów, jednak rozpoczynając działalność nie korzystała ona z danych stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa powoda, kupiła bowiem za pośrednictwem syna - po prostu w internecie chwytów powoda, wzorując się na nich, a więc na produkcie ogólnie i powszechnie dostępnym. W toku niniejszej sprawy powód nie wykazał, aby do produkcji tych chwytów pozwana wykorzystwała wiedzę nie o charakterze dostępnym, a jedynie znaną powodowi i jemu przysługującą. Dowodów na powyższe w materiale dowodowym brak. Wręcz przeciwnie według biegłego technologia wytwarzania przedmiotów - chwytów wspinaczkowych stosowana w firmie powoda była składnikiem ogólnie dostępnej wiedzy powszechnej opublikowanej na stronach internetowych: www.silikonypolskie.pl - instrukcja

wykonywania form z silikonowych kauczków dwuskładnikowych, www.replimak.blogspot.com/jak-wykonac-forme-silikonowa-mini.html archiwum bloga 2011-2015, , a imitacja takich osiągnięć, które stały się częścią wiedzy powszechnej nie może być kwalifikowana jako czyn nieuczciwej konkurencji, stanowiąc jedynie dostosowanie się przedsiębiorcy (pозwanego) do aktualnego poziomu technicznego.

Analizowany przepis art 11 ust. 1 i 4 uznk wyklucza objęcie tajemnicą informacji, które osoba zainteresowana może uzyskać w zwykłej i dowolnej formie. Samo wykorzystanie przez pracownika doświadczenia i umiejętności w obsłudze urządzeń, a także stosowanej technologii przez pracodawcę nabytych podczas zatrudniania nie przesądza o wykorzystaniu tajemnicy przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust.1 i 4 uznk (vide: uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24.11.2010 sygn. akt IACA 887/10). Cechą poufności w rozumieniu ustawy są informacje zabezpieczone w odpowiedni sposób. W celu zabezpieczenia informacji przedsiębiorca winien podjąć odpowiednie środki. Przez środki zabezpieczenia należy uważać: fizyczne środki ochrony (np. zastosowanie monitoringu, dozoru fizycznego, kontrola dostępu do pomieszczeń) i instrumenty prawne (m.in.: klauzule do umów o pracę, oddzielne umowy o poufności, zakazy konkurencji). Tak zabezpieczone informacje należy zatem uznać za poufne, wykorzystywane tylko i wyłącznie w celu przeznaczonym przez przedsiębiorcę, znane jedynie wyznaczonym osobom.

Reasumując , aby daną informację uznać za tajemnicę przedsiębiorstwa, według cytowanej ustawy muszą zostać spełnione trzy warunki. Informacja musi być: - uznana za poufną, - nie może być ujawniana (wiadoma tylko określonym osobom), - konieczne jest zastosowania zabezpieczeń (fizyczne środki ochrony i instrumenty prawne). Brak wykazania powyższych przesłanek przez powoda.

III Analiza przesłanek z art. 3 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Uznanie konkretnego czynu za akt nieuczciwej konkurencji wymaga ustalenia, na czym określone działanie polegało oraz zakwalifikowanie go pod względem prawnym przez przypisanie mu cech konkretnego deliktu szczegółowo ujętego w ramach rozdziału 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 października 2002r. III CKN 271/01, OSNC 2004, nr 2, poz. 26). Formując zarzut, powód określił go jako naśladowanie produktu powoda przez pozwanego, a także wykorzystanie cudzych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa. Niniejsze czyny znajdują odzwierciedlenie w ramach rozdziału 2 ustawy i w tych ramach zostały omówione powyżej. Brak podstaw do przyjęcia w realiach niniejszej sprawy, iż skoro działanie pozwanego nie wyczerpało koniecznych i wymaganych przesłanek dla deliktu określonego art. 11,13 ustawy, to niniejsze obliuguje sąd dla zastosowania art. 3 ustawy. Stanowisko to potwierdza Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 7 marca 1997r. (II CKN 70/96, OSN 1997, nr 8 poz.113), stosowanego odpowiednio, zgodnie z którym wyłączono możliwość zastosowania art. 3 jeżeli zarzucany czyn objęty jest hipotezą art. 5 oraz wyroku Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2001r. (IVCKN 255/00, OSNC 2001, nr 9 poz.137). Odmienna interpretacja zresztą czyniłaby zbędnym fakt i cel regulacji zawartej w rozdziale 2. Należy podkreślić, że stosowanie art. 3 ustawy nie może pozbawić przedsiębiorców korzyści związanych z przyznaną im swobodą naśladownictwa w granicach określonych przez art. 13 ust. 2 oraz zasad, które legły u podstaw prawnych własności intelektualnej. Niezależnie od powyższego stwierdzić należy, iż art. 3 ustawy wymaga postawienia i przekazania pozwanemu zarzutu naganności postępowania z uwagi na to, że jest ono sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, ze sprecyzowaniem rodzaju prawa lub dobrego obyczaju, czego nie uczynił powód w sposób wystarczający dla uwzględnienia powództwa. Analiza przeprowadzona przez biegłego wykazała, iż produkt powoda stanowił w istocie przewidywalny i powtarzalny efekt o charakterze technicznym, stanowiąc powtórzenie rozwiązań opartych na wiedzy powszechnie dostępnej. Przedmiotowe chwytły wspinaczkowe mają identyczne - powtarzalne ich kształty zewnętrzne z fakturą chropowatą imitującą papier ścierny, co powoduje, że stanowią one także przewidywalny i powtarzalny efekt techniczny polegający między innymi na zapewnieniu przez te chwytły odpowiedniej ich wytrzymałości mechanicznej, podczas chwytania za nie dłonią lub palcami ręki względnie opierania o nie stopy przez ich użytkownika, zapewnieniu łatwego i trwałego mocowania tych chwytów za pomocą śrub do ściany wspinaczkowej, zapewnieniu pewności chwytu palcami lub dłoni w wyniku zastosowania na powierzchniach zewnętrznych tych produktów faktury chropowatej o strukturze pianki lub papieru ściernego. Istotnie do produkcji swoich chwytów pozwana wykorzystwała wzory stanowiące część domeny publicznej, brak jest podstaw do ustalenia i uznania zachowania po stronie pozwanej zasługującego na krytykę. Pozwana działając w

ten samej branży co powód, założyła własną działalność opartą na produkcji podobnego asortymentu. Pozwana w ramach swojej działalności gospodarczej nie wykorzystywała cudzej renomy, czy korzystnej pozycji na rynku bez mozolnego budowania własnej reputacji i ponoszenia nakładów. Od początku działała pod własną firmą, oferowała swoje własne produkty konsumentom, którzy zechcieli je nabyć. Pozwana nie prowadziła żadnych działań mających na celu zdyskredytowanie przedsiębiorstwa powoda na rynku. Działalność pozwanej mieści się w zakresie dozwolonej konkurencji rynkowej, w tym konkurencji względem działalności powoda.

Strona powoda wywodziła swoje roszczenie z ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, podając konkretne normy na podstawie których domagała się ochrony.

Podstawy powództwa nie stanowiła ani prawo autorskie ani też prawo własności przemysłowej. Strona powodowa żądania pozwu nie opierała na powyższych unormowaniach, nie precyzując w tym zakresie ani podstaw faktycznych (stanowiących przesłanki) ani prawnych, nie wywodząc z niniejszego ochrony. Orzeczenie więc w tym zakresie stanowiłoby orzeczenie ponad żądanie, niedopuszczalne w świetle art. 321 kpc.

Wobec więc braku wykazania przez powoda podstaw dla uznania czynu pozwanego jako czynu nieuczciwej konkurencji oddalono powództwo. O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 98 kpc w zw. ze stosowanym odpowiednio par. 18 ust.2 pkt 1 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez SP kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu , a złożyły się na nie koszty zastępstwa procesowego pozwanego w podwójnej wysokości, zważywszy na stopień skomplikowania sprawy i nakład pracy pełnomocnika oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa. Rozstrzygnięcie w pkt 3 oparto na treści 84 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.